

lige gyldigt, at Krudtet blev flyttet netop ud i Volden i Vestenceinten, og at Krigsministeren for Fæstningens Skyld ikke satte mindste Pris paa, at det just blev flyttet derud; men vi skulde have bygget Erstatningsmagasiner for det Krudt, der skulde flyttes fra Krudtmagasin Nr. 1, og det kunde bedst, mest praktisk og billigst ske ved at flytte Krudtet ud i Vestenceinten, og det skete uden nogen Bekostning for Statskassen, naar Havnekassen betalte. Vi gik derfor med til det, og der blev ikke fra nogen Side rejst nogen Protest mod, at Krudtet blev flyttet ud i Vestenceinten. Her forsømte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds en Løjlighed til at protestere imod, at hele denne Sag ordnedes paa anden Maade end ved Lov, og at Krudtet uden nogen Omstændighed blev flyttet ud i Fæstningen. Naar det var det ærede Medlem saa magtpaaliggende, havde det været Tiden til at protestere derimod allerede i Efteraaret 1901. Men den Gang var Aarsagen til, at det hele skulde ske, saa klar og tydelig i alles Bevidsthed, at en Repræsentant for en københavnsk Valgkreds vanskelig kunde rejse nogen Modstand mod, at denne Forholdsregel blev sat i Værk.

Hvad i øvrigt den hele Foranstaltning og den hele senere Foranstaltning angaar, kan jeg fuldstændig henholde mig til en Udtalelse af Finansudvalgets meget ærede Formand, som blev fremsat her i Tinget den 29. Oktober 1903, og som findes Sp. 980 i Rigsdagstidenden. Heri siger det ærede Medlem, at det fra første Færd af og hele Tiden siden er blevet hævdet og fastholdt, at Krudtbeholdningernes Flytning var ikke noget, der skete i militært Øjemed, men det var en ren civil Foranstaltning, en Foranstaltning, man skred til af Hensyn til Forholdene her i København. Under det Synspunkt har Finansudvalgets Flertal stedse set denne Sag og under intet andet. Det er, det skal jeg bekræfte, den rene og fulde Sandhed om denne Sag. Og naar man vil bedømme denne Sag rigtigt, maa man holde sig Udgangspunktet klart, og hvilke Farer for København og Sundbyerne man har afværget gennem de Foranstaltninger, man her har truffet. Men det kan heller ikke skjules, at vi fik at vide den Gang, at Krudtet skulde flyttes ud i Vestenceinten, og at det ikke fra nogen Side blev mødt med Protest. Da den højtærede Minister altsaa havde faaet Finansudvalgets Samtykke til denne Foranstaltning, sluttede han den 18. April 1902 en Over-

enskomst med Ministeren for offentlige Arbejder om at flytte dette Krudtmagasin Nr. 1 ud i Vestenceinten. Og det var efter Forhandlinger med Københavns Magistrat, der skulde betale, hvad det kostede, og altsaa saa ogsaa maatte vide, hvad der skulde gøres; uden det kunde de ikke gaa ind derpaa. Det ærede Medlem var Medlem af Københavns Magistrat og maatte altsaa ogsaa i den Egenskab kunne antages at have faaet fyldestgørende Oplysninger om, hvad der her foregik. Ganske vist var det ærede Medlem i Foraaret 1902 en Tid syg, men han havde faaet Besked, inden han blev syg, i Folketingets Finansudvalg om, at Krudtet skulde flyttes ud i Vestenceinten, og selv om han har været syg paa den Tid, hvor Forhandlingerne førtes med Københavns Magistrat, saa at han ikke personlig har deltaget deri, er det dog ganske mærkeligt, hvis der ikke skulde være mere Konfluks mellem de forskellige Medlemmer af Københavns Magistrat, saa at det ærede Medlem i sin Egenskab af Medlem af Københavns Magistrat let maatte have kunnet faa fuld Oplysning om de Forhandlinger, der ere foregaaede med Magistraten.

Omtrent samtidig med, at disse Forhandlinger angaaende Fredskrudtmagasin Nr. 1's Flytning blev afsluttede, paabegyndtes der ogsaa Forhandlinger om Flytning af Fredskrudtmagasin Nr. 2, Forhandlinger, der førte til, at ogsaa Krudtet i dette Magasin kunde flyttes ud i Vestenceinten. Men vel at mærke, der skete gennem de Forhandlinger det, at vi naaede langt videre end det, der oprindeligt var paatænkt, idet det sikredes tillige, at der gennemførtes saadanne Foranstaltninger, at al Fare for Krudteksplosion overhovedet fjernedes fra København og Sundbyerne. Hvad der opnaaedes med meget smaa Ofre ved de Forhandlinger, der nu bleve førte, er det, at sammen med Krudtet fjernedes al Fare for Krudteksplosion fra København og Sundbyerne. Disse Forhandlinger begyndte paa den Maade, at i Foraaret 1902 henvendte den højtærede Minister sig til Finansudvalget og meddelte, at der fra nuværende Konferensraad, daværende Etatsraad Heide, var fremkommet Tilbud om, at han som Repræsentant for et Konsortium, der inddæmmede en Del Arealer ude ved Kalvebodstrand, vilde betale 150,000 Kr., for hvilket Beløb Krudtet kunde flyttes fra Krudtmagasin Nr. 2, og endvidere vilde han betale, hvad det kostede, at flytte faste Batteri 1,000 eller maaske var det 2,000 Alen bort. Til Gængæld derfor øn-